

Stop, brezbržnost!

VSEBINSKA IZHODIŠČA

Tu najdete razmislek o štirih vidikih brezbržnosti. Naj vam služijo za osebno in duhovno rast in obogatijo pripravo kateheze.

1. Brezbržnost do stvarstva – se kaže, ko človek pozabi na svojo, od Gospoda zaupano vlogo varuha in skrbnika okolja (glej 1 Mz 1). V iskanju dobička in lastnega ugodja se njegov odnos do stvarstva sprevrže v izžemanje zemeljskih dobrin, pri tem pa se ne meni ne za okoliščine niti za posledice, ki jih pušča na človeškem dostojanstvu in okolju. Kot povzema papež Frančišek, takšno delovanje temelji na napačni domnevi, da je na voljo neomejena količina energije in virov za izkoriščanje in da je njihovo obnavljanje takojšnje (Laudato si' - okrožnica o skrbi za skupni dom, 106).

Potrebna je čuječnost in pogum, saj navidezna ekologija utrjuje brezskrbno neodgovornost: če namreč spregledamo znamenja onesnaževanja in propadanja, se nam zdi, da stvari niso tako resne. To vodi v omahljivost, odlaganje pomembnih odločitev ter opravičuje ohranjanje našega sloga življenja, proizvodnje in porabe (po Laudato si').

Človek, ki je bil ustvarjen za ljubezen, kljub svojim omejitvam v sebi nosi kal plemenitosti. Kaj lahko storimo mi, preprosti ljudje? Sprejmemo lahko pogumne odločitve: izogibanje nepotrebni nakupom, podarjanje uporabnih daril za rojstni dan, razmislek o poreklu predmetov in o ljudeh, ki so predmet izdelali (v kakšnih pogojih, za kakšno plačilo), trud, da se hrane ne zavrže (kar ostane od kosila, uporabimo za večerjo) ipd. Dobro se je zavedati, da reklame ne odgovarjajo na naše potrebe, pač pa potrebe ustvarjajo. Ustvarjalcem reklam ni mar naše ugodje, pač pa predvsem naš denar. Z nakupom vedno nekoga finančno podpremo.

V današnjem času se veliko uporablja besedo EKO. Biti resnično EKO pa ni lahko. Ni lahko izbrati dolgočasne ščetke z lesenim ročajem, če pa zraven stoji še ena z junakom iz risanke, sicer iz gore plastike. Ni lahko iti peš, če veš, da je v garaži avto in bi se lahko teh nekaj metrov peljal. Ni lahko. A je potrebno. Veliko poguma je potrebnega, da bo svet lep in da bo na njem prijetno tudi našim vnukom.

Kakršen odnos do sveta, takšen odnos do človeka.

2. Brezbržnost do Stvarnika – Gospod pravi: Mar dekline pozabi svoj nakit, nevesta svoj okrasni pas? Moje ljudstvo pa me pozablja že brezšteviline dni. (Jer 2,32)

Brezbržnost do Stvarnika se poleg nespoštovanja nedelje in zanemarjanja molitve ter zapovedi kaže tudi v prefinjeni obliki, ko človek misli, da bo vse zmogel sam – brez Gospoda. Npr. sami bomo izpeljali prekrasno katehezo, molitev, delavnico, veliko igro... Sama bova vzgojila dobrega kristjana, sami bomo gospodovali stvarstvu in mu vsilili naše lastne potrebe in zakone ipd. Pozabimo pa, da smo le orodje v rokah Gospoda, ki bo z mnogimi milostmi deloval po nas, če mu bomo to dopustili. Sicer pa nas bo prepustil naši lastni pametnosti.

Ne pozabimo torej na Gospoda. Povabimo ga zraven v vse, kar delamo: v igro, delo, počitek in pošteno zabavo. Pogosto se obrnimo na Gospoda s kratko mislijo. Na primer: Velik si Gospod. Ljubim te. Pomagaj mi! O, to je pa dobro kosilo, hvala Ti! S takšnimi stavki tekom dne se rodi velika zaupnost in domačnost z Bogom. To nas približa Bogu, deležni smo posebnih milosti in blagoslovov.

3. Brezbrižnost do drugih – pomeni, da me življenje drugega ne zadeva. Mnogi ljudje so dobri, zadovoljni s svojim življenjem, kjer jim ničesar ne manjka, a vseeno so zaprti za potrebe bližnjega – ne pomislijo, da bi od svojega obilja dajali drugim. Veliko ljudi, ki je dobrih, ne razume potreb drugih, ni zmožnih sočutja.

Morda zato, ker vanje ni vstopila Božja ljubezen ali pa je niso pustili vstopiti, je nekoč dejal papež in dodal: Ljubezen ne prenese brezbriznosti. (Vir*)

Brezbriznost do drugih se ne dotika le oseb, s katerimi živimo/se srečujemo, pač pa tudi mnogih, ki jih ne vidimo: beguncev, trpečih, ljudi, ki so sešili moja oblačila, grešnikov (npr.: brezbriznost do zveličanja duš povzročiteljev vojn), pokojnih (prav je, da zanje molimo), zanamcev (kakšen svet jim bomo pustili). Seveda pa prav v odnosu s tistimi, s katerimi živimo, pomembno razvijamo kreposti, ki pomagajo v boju z brezbriznostjo.

»Poklicani smo, da pristopimo do vsakega ubogega človeka in vsakršne oblike revščine ter da prenehamo biti brezbrizni in iskati banalne izgovore, ki si jih izmišljujemo, da zaščitimo svoje navidezno blagostanje.« (papež Frančišek**)

4. Brezbrižnost do sebe – se kaže v brezbriznosti do svojega telesa, zdravja in zveličanja. Počitka, gibanja, hrane in slojev oblačil je lahko preveč ali pa premalo. Kdor dela telesu kakršno koli silo, s tem kaže, da še ni zares slišal, kako čudovit in dragocen je ter da je Bogu Očetu neskončno mar zanj. Prav tako še ni zares spoznal, da je neskončno vreden in pomemben v tem svetu. Da ima Gospod Bog zanj še velike načrte – večje kot si more sam misliti.

Bodimo torej pozorni tudi do sebe z dovolj počitka, gibanja in primerne hrane. Mnogi krožki in telovadbe pomagajo človeku, da ostaja v kondiciji. Naj to ne bo kraj, kjer se dokazujem, pač pa vzemimo tudi razne športe kot orodje za ohranjanje vitalnosti in zdravja, kar zagotovo potrebujemo, da bomo lahko služili drugim.

Bodimo pozorni tudi do svojega zveličanja. Mnogokrat pademo v skušnjava, da bi zaradi ugajanja ljudem ali zemeljskih interesov storili nekaj, za kar vemo, da v resnici žali Boga. Bog grehe res odpušča človeku, ki se kesa, a greh prinese tudi kazen (po prenašanju bo vedno bolel želodec).

Vsebinska zasnova in oblikovanje: s. Barbara Poredoš, Ema Kregar, Kristina Tičar

Odgovarja: s. Barbara Poredoš, FMA

V pomoč so nam bili viri in literatura:

*<https://www.vaticannews.va/sl/papez-francisek/masa-v-sv-marti/2019-01/papez-med-homilijo-nasprotje-bozji-ljubezni-je-brezbriznost.html>

**<https://www.vaticannews.va/sl/papez/news/2023-11/poslanica-papeza-franciska-za-svetovni-dan-revnih-2023.html>

Papež Frančišek (2015): Hvaljen, moj Gospod - laudato si: okrožnica o skrbi za skupni dom. Ljubljana, Družina.

